

Det skal stadig væk være sådan, at man selv tager ansvaret for de beslutninger, man træffer i forhold til sine investeringer og efter de råd, man får i sit pengeinstitut. Man er jo egentlig ansvarsfri, hvis ansvaret entydigt går over på pengeinstituttet.

Desuden mener vi, det er meget vanskeligt at beregne, hvad en rimelig godtgørelse skal være. Det er nemmere, når der er tale om et konkret tab, og det tager loven jo allerede nu højde for.

Ministeren nævnte, at der skulle nedsættes et udvalg for at udrede, hvordan professionelle rådgiveres ansvar over for kunderne er, og hvordan det bør være. Det har Venstre sådan set ikke noget imod. Men når jeg så hører fru Lissa Mathiasen fra Socialdemokratiet sige, at dette udvalgsarbejde skulle give et ordentligt grundlag for en sådan lovgivning, må jeg tage afstand fra det.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det bare skal være for at afdække de problemer, der måtte være, eller om der er tale om, at det skal danne grundlag for en kommende lovgivning. Hvis det er det sidste, ønsker Venstre ikke at deltage i det.

Til gengæld kan vi da godt se, at der har været nogle problemer med, at Pengeinstitut Ankenævnet har afsagt nogle kendelser, som de konkret involverede pengeinstitutter ikke har villet følge. Det giver et imageproblem, og det giver pengeinstitutterne et troværdighedsproblem.

Derfor vil jeg da henstille meget venligt til pengeinstitutterne og deres organisation, Finansrådet, at de selv ser dette vink med en vognstang og selv tager fat i problemet og måske finder en anden adfærd, hvis man kan sige det sådan, i forhold til pengeinstitutterne. Men det bedste er altså, hvis de selv tager fat i problemet. Venstre ønsker ikke at lave lovgivning på området.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte dette lovforslag. Vi er direkte modstandere af at udvide erstatningsbegrebet til også at skulle omfatte erstatning for skuffede forventninger, f.eks. en spekulationsgevinst, der bliver mindre end håbet eller mindre end forventet.

Erstatning kan og skal man kun kræve, når der lides et tab. Det vil være en alvorlig glidebane set med vores øjne og starten på amerikaniserede erstatningsforestillinger, hvis det – som SF her lægger op til – skal være tilstrække-

ligt til at få erstatning, at den positive gevinst bliver mindre end beregnet, men dog stadig positiv.

Vi afviser derfor forslaget, og vi advarer samtidig imod det. Regningen skal betales af kunderne, og det vil blive dyrt for den almindelige forbruger både økonomisk og i form af manglende rådgivning fremover, såfremt det bliver vedtaget.

Det er naturligvis korrekt, at pengeinstitutternes rådgivning langtfra altid er helt glørværdigt objektiv. Men det er vel også rigtigt at notere sig, at det ikke er uvildig rådgivning, man får i et pengeinstitut. Et pengeinstitut er en forretning, og en bankrådgiver er ikke en uvildig advokat eller revisor, men naturligvis primært interesseret i at afsætte bankens produkter.

Det må man holde sig for øje som forbruger, og det må man selvfølgelig indrette sig efter. Forslaget har i øvrigt også den ulempe, at det tilskynder forbrugeren til at holde sig uvidende om de finansielle mekanismer og forhold, og det mener vi bestemt heller ikke er en ønskelig udvikling. Men den er uundgåelig, hvis det nye udvidede omkostningsbegreb kun skal gælde godtroende kunder.

Derfor et klart nej fra os.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet kan heller ikke støtte SF's forslag om et udvidet rådgiveransvar. Det skyldes ikke, at vi ikke vil erkende, at der har været problemer med pengeinstitutter, som ikke vil følge de afgørelser, der er truffet i Pengeinstitut Ankenævnet. Det synes vi er kritisabelt, og vi synes også, at Finansrådet måske skulle have taget mere håndfast om problemet og sørget for nogle bedre regler, men det er en opgave, som sektoren må løse. Vi synes ikke, det er et lovgivningsanliggende.

Al erstatning plejer jo at bygge på, at man har lidt et tab, og her er det, SF går ud i helt andre fortolkninger, så man skulle kunne få erstatning, uanset at man ikke har lidt et tab. Det er i strid med den almindelige erstatningsret.

Men vi ønsker ikke at lovgive på det her område, og jeg har noteret mig, at ministeren sagde, at man gerne ville afdække problemerne i et udvalgsarbejde, og det har Fremskridtspartiet heller ikke noget imod. Det ser vi i og for sig gerne, men som Venstres ordfører sagde: Hvis det er meningen, at det udvalgsarbejde skal blive til et kommissorium, som går ud på, hvordan man skal til at opbygge et helt særligt ansvar for